

LLEGIM TEATRE

Temporada 2020-2021

LA NIT DE LA IGUANA

Tennessee WILLIAMS

Dissabte 6 de febrer a les 10:30 h

BIOGRAFIA

Tennessee WILLIAMS

(Columbus, Mississipí, 1911 - Nova York, 1983)

Va ser un novel·lista i sobretot dramaturg; les seves obres de teatre van adquirir un ressò extraordinari gràcies a les versions cinematogràfiques que se'n van fer.

Va obtenir, en dues ocasions, el premi Pulitzer (1947 i 1954), per dues de les seves peces de major tirada universal: Un tramvia anomenat desig i La gata sobre la teulada de zinc, ambdues portades al cinema, amb un gran repartiment artístic després de l'èxit assolit en els escenaris nord-americans. Igual reconeixement va merèixer, el 1961, la seva obra La nit de la iguana, en ser mereixedora del premi Drama Critics Circle.

Com ell mateix explicà en les seves memòries, les seves obres es basen fonamentalment en el sexe i en la violència. La seva homosexualitat és obertament confessada. Les seves obres sovint són protagonitzades per una dona vulnerable i sola, que pot suportar el seu turment mercès a un fràgil malson del passat i del futur. Però la il·lusió ha d'enfrontar-se amb la realitat, i llavors es produeix una violenta crisi que es desencadena davant la presència més o menys interessada de l'home.

Williams escenifica una sèrie de problemes típicament dels Estats Units. La frustració, la poesia irrealista, la tendresa i la crueltat, són els puntals psicoanalítics de les passions que viuen els personatges de les seves millors obres. En les obres posteriors a les esmentades, reapareixen en certa manera uns temes idèntics o molt semblants.

Camí reial (1953) és una investigació expressionista les seves pròpies actituds vers l'activitat de l'artista.

El descens d'Orfeus (1957) ha estat descrita com un «poema oníric i fantàstic», malgrat el caràcter tenebrós del tema que tracta: la fagocitació de l'individu pel seu homònim.

La nit de la iguana (1961) reitera el tema de la solitud de l'individu, submergit en el major desemparament moral, però sempre desitjós de reviure, encara que sigui fora del temps.

LA NIT DE LA IGUANA

Anys quaranta, en un racó perdut de la costa del Pacífic a Mèxic. Mentre grups de turistes alemanys celebren en banyador els bombardejos de la Luftwaffe sobre Londres, l'antic reverend Lawrence T. Shannon, reconvertit en guia turístic després d'haver estat expulsat de la seva església i haver passat una temporada en una clínica psiquiàtrica, es retroba amb una antiga amant que regeix un petit hotel costaner.

La nit de la iguana s'immergeix en el malestar del món globalitzat, íntimament amenaçat per la banalització turística i les seves promeses encapsulades que empenyen a la perpètua insatisfacció davant la manca d'alternatives quotidianes fèrtils. I alhora, emboirada d'un embriagador erotisme crepuscular, l'obra de Tennessee Williams emergeix també com un cant a la bellesa i a l'arriscada vivència de la llibertat.

La nit de la iguana es va estrenar el 28 de desembre de 1961, protagonitzada per Margaret Leighton i Bette Davis, i va arribar a les 316 representacions, convertint-se així en el darrer èxit de l'autor a Broadway.

Es una obra profunda i reflexiva, que en última instància arriba a una sensació de tranquil·litat, potser més oriental que occidental en la seva sensibilitat. El mateix Williams la descrivia com: "un poema dramàtic més que una obra de teatre obligada a recolzar-se en formes d'expressió metafòriques". Es una obra que tracta de com viure més enllà de la desesperació i mantenir-se encara en vida.